

have været store for den ene som for den anden, og Fejlen har ikke mindst været paa de Herrers Side, som have maattet opleve det bitre Tab af det ledende Flertal her i Tinget, saa at de i Aar have maattet lade sig lede, føre og kommandere af de moderate Politikere her i Tinget. Hvad jeg i øvrigt har sagt om den højtærede Landbrugsministers Holdning, er ikke Digt men Faktum.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstруп), til hvem jeg for øvrigt ikke har mange Bemærkninger at gøre. Jeg mærkede nok, at det ærede Medlem havde gjort sig særdeles Umage med Udarbejdelsen af sit Foredrag, men der var adskillige Steder i det, som ikke helt vare lykkedes. Jeg skal imidlertid ikke benytte mig af saadanne Blottelser, som det ærede Medlem paa visse Punkter har givet sig, men kun give nogle faktiske Oplysninger. Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han mente, at jeg havde sagt, at man skulde være Medlem af Landboforeningerne for at faa Andel i Præmierne. Jeg havde tværtimod sagt, at det var en Misforstaaelse, som adskillige havde gjort sig skyldige i, at det var nødvendigt at være Medlem af Landboforeningerne. Paa dette Punkt har det ærede Medlem altsaa gjort sig skyldig i en Fejltagelse. Det ærede Medlem opstillede den Formodning, at der skulde være nogle Husmandsforeninger, der ikke vilde gaa med ind under Fællesudvalget, medens de fleste gjorde det. Det er ogsaa muligt, at det ærede Medlem haabede paa, at der skulde være nogle Husmandsforeninger, der lode sig skubbe ud. Det, haaber jeg nu ikke, skal være Tilfældet. Jeg haaber, at hvis det i sig selv uheldige Forslag, som anbefales af den højtærede Landbrugsminister og af det ærede Medlem for Kerteminde, skulde blive til Lov, bøje alle Husmænd sig for, hvad der paa den Maade er blevet Lov i Landet, indtil de kunne faa Forholdet forandret, og de kunne saa meget roligere gøre det, som det sikkert ikke vil vare længe, før de faa en saa uheldig Lovgivningsbestemmelse forandret.

Jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning til det højstemte Foredrag, som det ærede Medlem holdt om Bjørnbakkere, Radikalere og Brandesianere, som han afskyr i en saa forfærdelig Grad. (*Wilmann*: Det var ikke et Foredrag, det var en Artikel.) Naa, det var en Artikel, men det skulde i hvert Fald være et Foredrag. Det forbauser mig, at det ærede Medlem

for Kerteminde er saa vred paa Bjørnbakkere. Jeg mente, at det ærede Medlems egentlige Fører var den højtærede Finansminister, og han har jo faaet sin politiske Daab som Bjørnbakker, som Redaktør af Aarhus Amtstidende. Naar det ærede Medlem i Almindelighed i Politik kan gaa under saadan en gammel Bjørnbakkers Ledelse, er det mærkeligt, at han pludselig angriber Bjørnbakkerne saa forfærdelig heftigt.

K. M. Klausen: Der er fra forskellige Sider rettet Henvendelser til de Udtalelser, jeg fremsatte i Dagsmødet, og jeg skal nu søge i Korthed at besvare dem. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Husmandsforeningerne maatte nu træffe deres Valg, om de ville være politiske eller landøkonomiske. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at dette Valg er jo truffet. Det har været truffet vist lige fra disse Foreningers første Fremkomst saaledes, at det har været landøkonomiske Foreninger. Det er det, de udtale i den Betænkning, de have tilstillet Landbrugsministeren, og hvori det hedder, at de ønske at modtage Bevillingen paa de 167,000 Kr. under Ansvar overfor Landbrugsministeren eller en af denne anerkendt Institution. Jeg synes, at heri ligger dog en bestemt Garanti for Landbrugsministeren for, at de Penge, der betros dem, ville ikke blive misbrugte. De Penge, de faa at styre, styre de — og det sige de selv — under Ansvar overfor selve Landbrugsministeren. Bedre Garanti kan han da ikke forlange for, at disse Foreninger ville virke til det Øjemed, hvortil Pengene bevilges, nemlig i rent landøkonomisk eller fagligt Øjemed.

Saa sagde den højtærede Landbrugsminister, at det vilde være uretfærdigt at overlade Husmændene alle disse Penge. Jeg kan ikke forstaa, at der skulde være noget som helst uretfærdigt i, at Penge, som bevilges til Fremme af det mindre Jordbrug, overlades til det mindre Jordbrugs Mænds Styrelse og Forvaltning. Vil da den højtærede Minister sige, at vor Husmandsstand ikke er dygtig nok, ikke forstandig nok, ikke økonomisk nok til at styre deres egne Sager? Jeg tror ikke, det kan paa-vises paa noget Punkt, at vore Husmænd have optraadt som en Stand, der ikke har Forstand paa sine egne Forhold, og at man derfor ikke turde betro dem at styre de Penge, som herfra bevilges. Der er noget nedværdigende i, naar der bevilges Penge til en, at man saa skal finde sig i, at en anden skal være Formynder for disse